

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Václava Trajera ve věci

žalobce: **H. H. D.**, narozený dne „X“,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem,
sídlem Na Pankráci 820/45, Praha,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2015, č. j. MV-89607-4/SO-2014,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2015, č. j. MV-89607-4/SO-2014, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 16. 5. 2014, č. j. OAM-18967-5/DP-2014 (dále jen „správní orgán I. stupně“), kterým bylo podle ustanovení § 169 odst. 8 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 17. 12. 2015 (dále jen „zákon o pobytu“), zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

republiky za účelem podnikání, neboť žalobce podal žádost v době, kdy k tomu nebyl oprávněn.

Žaloba

2. V žalobě uvedl, že pobýval na území České republiky v rámci dlouhodobého víza, které bylo naposledy platné do 18. 12. 2009. Dnem 5. 5. 2009 byl žalobce vzat do vazby a následně převeden do výkonu trestu odnětí svobody v trvání od 5. 5. 2009 do 29. 4. 2014. Z výkonu trestu byl propuštěn dne 29. 4. 2014. Následně poslední den lhůty dne 5. 5. 2014 podal žalobce žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Opožděnost své žádosti zdůvodnil vzetím do vazby a výkonem trestu odnětí svobody, což jsou důvody na vůli žalobce nezávislé a naplňující požadavky § 47 odst. 1 zákona o pobytu. Správní orgán hrubě porušil práva žalobce, když v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobce mohl podat žádost již dříve prostřednictvím právního zástupce, avšak pominul, že podle § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), si účastník řízení může zvolit zástupce, nikoliv musí. Vzhledem k pobytu žalobce ve výkonu trestu odnětí svobody nemohl tento podat bezvadnou žádost, neboť jejími náležitostmi podle § 31 odst. 1 zákona o pobytu jsou i originál cestovního dokladu, doklad o zajištění ubytování a pořízení obrazového záznamu žalobce. Aplikací právního názoru správních orgánů by byl žalobce nucen podat zcela evidentně neúspěšnou žádost, neboť by ji nemohl podat na stanoveném formuláři, nemohl by ji ani doložit příslušnými listinami, respektive doložit jejich originály. Jelikož žalobce podal svou žádost ve lhůtě tří pracovních dnů po zániku důvodů, které mu zabránily v dodržení zákonné lhůty, podal dle jeho názoru žádost včas a nebyl důvod k zastavení řízení. Správní orgány rovněž neposuzovaly důsledky spojené se zastavením řízení v kontextu s reálným rodinným a soukromým životem žalobce v České republice, neboť zde má manželku a studujícího syna. Ačkoliv žalobce s podáním žádosti požádal o prominutí zmeškání lhůty k takovému úkonu, správní orgán I. stupně o této žádosti samostatně nerozhodl a řízení o žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu bez dalšího zastavil.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a odkázal na žalobou napadené rozhodnutí. K námitkám žalobce uvedl, že pro zahájení řízení o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání postačovalo podání prosté žádosti i ve formě, která by neměla veškeré zákonné náležitosti. K jejich doložení by byl žalobce v průběhu řízení vyzván. K přiměřenosti rozhodnutí ve vztahu k rodinnému životu poukázal na to, že manželka žalobce i její syn žili po dobu žalobcova výkonu trestu odnětí svobody bez žalobcovy ekonomické podpory a ani jejich pobytová oprávnění nejsou na žalobci závislá.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během 30denní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 172 odst. 1 zákona o pobytu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Z výpisu z evidence cizinců bylo zjištěno, že žalobce pobýval na území České republiky od roku 1999. Žalobci byl udělen od 31. 12. 2004 dlouhodobý pobyt, který mu byl následně prodlužován, naposledy do dne 18. 12. 2009. Dne 5. 5. 2014 podal žalobce další žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, a to prostým přípisem, nikoliv na předepsaném formuláři. Tuto žádost odůvodnil tím, že dne 5. 5. 2009 byl vzat do vazby a následně přerazen do výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Ostrov nad Ohří, ze kterého byl propuštěn dne 29. 4. 2014. Správní orgán I. stupně však řízení o žádosti žalobce podle § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu zastavil, neboť nepovažoval žalobcův pobyt ve vazbě a výkonu trestu odnětí svobody za důvod na vůli účastníka řízení nezávislý, který by mu bránil ve včasné podání žádosti. Tento závěr správního orgánu I. stupně byl žalobou napadeným rozhodnutím potvrzen.
8. Podle ustanovení § 47 odst. 1 zákona o pobytu je žádost o povolení k dlouhodobému pobytu cizinec povinen podat nejdříve 90 a nejpozději 14 dnů před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů. V případě, že podání žádosti ve lhůtě podle předchozí věty zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; vízum se do doby zániku tohoto oprávnění považuje za platné.
9. Podle ustanovení § 169 odst. 8 písm. d) zákona o pobytu se usnesením také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn.
10. Podle ustanovení § 174a zákona o pobytu se při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.
11. Mezi žalovaným a žalobcem vznikl spor o otázku, zda pobyt ve výkonu vazby nebo trestu odnětí svobody je důvodem na vůli žalobce nezávislým, který bránil v podání žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu dle § 47 odst. 1 zákona o pobytu.
12. Soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 6 As 62/2013-32, ve kterém se tento soud zabýval charakterem překážek na vůli cizince Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nezávislých. V tomto případě se jednalo o zdravotní obtíže cizinky. Nejvyšší správní soud mimo jiné poukázal na možnost podat žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu i zprostředkovaně, případně podat pouze blanketní žádost. Dále dovodil, že překážkou ve smyslu ustanovení § 47 odst. 1 zákona o pobytu je překážka, která podle všech okolností případu objektivně zabránila cizinci v podání žádosti.

13. V daném případě soud konstatuje, že žalobce podal ve lhůtě tří pracovních dnů od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody prostřednictvím svého právního zástupce žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu s tím, že všechny listinné náležitosti žádosti včetně tiskopisu budou správnímu orgánu doloženy na základě výzvy k odstranění nedostatků vad žádosti. Soudu není v tomto případě jasné, v čem byla situace u žalobce po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody natolik odlišná, že mu na rozdíl od pobytu ve výkonu trestu odnětí svobody umožňovala podat blanketní žádost prostřednictvím svého právního zástupce. Soud má za to, že zmocnění právnímu zástupci k podání žádosti a doplnění požadovaných dokladů mohl žalobce učinit i z výkonu trestu odnětí svobody, zvláště za situace, kdy žalobce, jak sám v žalobě tvrdí, má na území České republiky funkční rodinné zázemí (paní T. K. H. N. a syna D. H. M.). Soud se tedy ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobce mohl žádost učinit písemně prostřednictvím pošty, případně za pomoci jiných osob, a to nejpozději po svém převodu do výkonu trestu odnětí svobody. Tato námitka je tedy nedůvodná.
14. K námitce týkající se zkoumání přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života soud poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které ustanovení § 174a zákona o pobytu „*stanoví pouze to, jakými okolnostmi se má správní orgán zabývat v případech, kdy je povinen zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona. Na základě daného ustanovení však nelze určit, u kterých rozhodnutí má správní orgán povinnost přiměřenost dopadů zkoumat. To je nutno zhodnotit na základě jiných částí právního řádu než § 174a zákona o pobytu cizinců ...*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2017, č. j. 9 Azs 288/2016-30, dostupný na www.nssoud.cz). V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud dospěl k jednoznačnému závěru, že povinnost posuzovat přiměřenost dopadů rozhodnutí se netýká všech rozhodnutí vydávaných podle zákona o pobytu, ale pouze některých.
15. Žalobou napadené rozhodnutí nebylo meritorním rozhodnutím, jímž by byl řešen vznik, změna či zánik práv a povinností žalobce. Usnesení o zastavení řízení je druhem procesního rozhodnutí, jímž se řízení končí z důvodu, že nedošlo k naplnění zákonných požadavků pro rozhodnutí ve věci. Smyslem ochrany vyjádřené v ust. § 174a zákona o pobytu je posuzování vlivu meritorních rozhodnutí dle zákona o pobytu, jimiž přímo dochází k zásahu do práv účastníka, což však nebyl případ žalobce. Otázka přiměřenosti tedy nemohla být v žalobou napadeném rozhodnutí řešena. Ke stejnému závěru dospěl i Městský soud v Praze v rozhodnutí ze dne 15. 5. 2013, č. j. 9 A 45/2010-54, www.nssoud.cz, a zdejší soud se s tímto závěrem zcela ztotožňuje, přičemž neshledal důvod pro odchýlení se od těchto závěrů. Soud proto dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně ani žalovaný nebyli povinováni v rozhodnutí o zastavení řízení, resp. v žalobou napadeném rozhodnutí, zkoumat přiměřenost jeho dopadů do rodinného a soukromého života žalobce, a proto uvedenou námitku shledal nedůvodnou.
16. K námitce, že nebylo samostatně rozhodováno o žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání žádosti, soud poukazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2009, č. j. 9 Ca 279/2008-31, publ. Sb. NSS č. 8/2010, str. 735, www.nssoud.cz. Již v tomto

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

publikovaném rozhodnutí městský soud konstatoval, že aplikace institutu navrácení v předešlý stav (prominutí zmeškání úkonu) zakotveného v § 41 správního řádu je při rozhodování o žádostech cizinců o povolení k dlouhodobému pobytu vyloučena, a to vzhledem k existenci speciální úpravy obsažené v § 47 odst. 1 zákona o pobytu. Soud se s tímto názorem ztotožňuje a konstatuje, že nebylo povinností správního orgánu I. stupně samostatně rozhodovat o žádosti žalobce o prominutí zmeškání lhůty k podání žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu.

17. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
18. Současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 9. května 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)